UMBRELA ATLETISMULUI

CIRCULAȚIA IDEILOR

Prinzind din zbor diferitele păreri ale unor antrenori — păreri ce se referă la probleme tehnice sau metodice — rămîi uimit de lipsa de unitate de vederi în aceste două domenii. Aflăm la consfătuirile antrenorilor despre căi întortochiate (e drept, originale) în dezvoltarea unor calități motrice, despre odiseea unor antrenori în găsirea vreunei metode mai expeditive, care însă este de mult folosită pe alte meleaguri. Mulți dintre noi descoperă și redescoperă America. Se mai folosesc și astăzi planificări perimate, cicluri săptăminale care se bat cap în cap cu ceea ce devenise axiomă, confirmate de practica și de cercetarea științifică. De ce toate acestea, azi, cînd unele recorduri românești sînt, în același timp, și recorduri mondiale, cînd medaliile de argint și de bronz la „europene" nu ne mai mulțumesc ca acum 10—15 ani?

De mai mulți ani, Federația organizează consfătuiri ale antrenorilor pe grupe de probe. Unii dintre cei invitați vin, alții (poate majoritatea) absentează din diferite motive, obiective sau subiective. Dar indiferent de motive, participarea este extrem de săracă (ca de pildă, consfătuirea din luna ianuarie cu antrenorii de aruncări) ceea ce duce în mod inevitabil la rămînerea în urmă a majorității antrenorilor noștri și implicit a atletismului nostru. Păgubit este atletismul, care va progresa doar cu pași de liliputan.

Dar să mergem mai departe. Au fost convocați, de regulă, numai acei specialiști care sînt profilați pe o grupă de probe (aruncări, sărituri, sprint, distanțe medii și lungi). Antrenorii se întorc acasă documentați, să zicem, în probele de aruncări. Din nefericire, în orașele respective se vor pierde multe talente în sprint, sărituri sau la demifond-fond. Acestor talente li se vor aplica acele „căi întortochiate" de care vorbeam la început. Sau (și exemple avem multe) talentele vor fi dirijate, fatal, indiferent de gabaritul lor, spre probele în care antrenorul este specializat. Este greu de crezut ca la Cîmpulung Muscel să se nască numai aruncătoare (de disc și de suliță), ca la Roman să crească numai alergătoare și alergători, la Iași numai decatloniști. Dar mai gravă este situația marilor talente ce se ivesc în orașe în care atletismul nu cunoaște o dezvoltare satisfăcătoare. Aceste talente constituie oaze în oceanul ignoranței față de atletism. Vîrsta și obligațiile școlare nu permit dislocarea lor din sinul familiei și al mediului. Îndrumarea lor se face de către cei care i-au descoperit și care merită toată stima: profesorii lor de educație fizică, cu diferite specializări. Îndrumătorii lor nu pot ține, practic, cadența cu noile descoperiri. Antrenorii lui Szabo Tamaș (10,5 s la 18 ani) și Mariei Ionescu (5,93 m la aceeași vîrstă) sînt 100% voluntari în atletism și întrebarea care se pune este: cum pot fi ajutați? Oare prezența lor, o dată pe an sau la doi ani la o consfătuire de la Snagov ajunge? Categoric că nu, mai ales că la Snagov ponderea aparține problemelor organizatorice, regulamentare și de calendar. Este adevărat, și acestea sînt lucruri importante, dar nu suficiente pentru ridicarea nivelului de cunoștințe tehnice și metodice ale antrenorilor.

Sînt chestiuni care pot și trebuie să fie rezolvate cît mai urgent. Circulația experienței sportive a devenit un promotor al dezvoltării performanțelor. În lume apar extrem de multe reviste de specialitate. Ele apar în limbi străine și abonamentele sînt limitate. Mai ales provincia nu prea are acces la ele. Astfel se pierde prețioasa experiență a altora. Nu doresc să afirm că sîntem mult rămași în urmă. Numai cu o cadență, două, un an-doi, dar suficient ca să se simtă cînd apărem la marile confruntări atletice.

Ce trebuie făcut? Difuzarea la intervale mai mici a noutăților tehnice și metodice prin inițiativa federației, în așa fel încît să ajungă din timp și acolo unde este necesar, mai ales în provincie. Se va spune că există un „Buletin F.R.A.", de uz intern, care apare periodic și care este difuzat în principalele centre atletice din țară. Este adevărat, dar tot atît de adevărat este că din noiembrie 1969 și pînă în prezent, aceste buletine cuprind regulamentele concursurilor centrale, calendarul intern și internațional, regulamentul de funcționare a loturilor republicane și materiale cu caracter statistic. Nimeni nu le contestă importanța. Dar, cu riscul de a repeta o idee, acestea nu contribuie la îmbunătățirea nivelului profesional al antrenorilor.

Deocamdată ne lipsește un mijloc expeditiv de informare a antrenorilor. Devine o problemă tot mai urgentă rezolvarea apariției unei reviste atletice, cît de modestă, care să clarifice multiplele semne de întrebare, să restringă, să unifice vederile atît de dispersate în prezent, să completeze multiplele lacune lăsate de actualele consfătuiri ale antrenorilor.

Iolanda BALAȘ-SÖTER

ATLETISMUL BUCUREȘTEAN ÎN FAȚA UNUI SEZON BOGAT

● În această primăvară cele două porți de fotbal au chemat mii de spectatori. Cei doi H. sobri, au făcut alertă în rîndul iubitorilor de rugby. Dar cea mai înaltă „poartă", labilă, pe care o cunosc stadioanele, abia a anunțat începerea spectacularei lupte cu centimetrii și zecimile de secundă.

● Cum a fost pregătită reîntîlnirea atleți-stadioane-spectatori? Interlocutorul nostru I. Steriade, metodist pentru atletism al Consiliului municipal de educație fizică și sport București ne informează:

— În afara etapelor municipale ale campionatelor republicane de atletism și a concursurilor municipale vom mai organiza un număr de 14 competiții suplimentare. Amintind și cele 15 competiții organizate în timpul activității de sală arătăm astfel preocuparea pentru o continuă și intensă activitate atletică bucureșteană. Unele dintre concursurile suplimentare vor fi organizate de diferite cluburi bunăoară: Viitorul, Constructorul, Steaua, Clubul Atletic Universitar etc.

● Deci, de reținut programarea unui număr mare de întîlniri atletice. Alte preocupări?

Dorința de a avea un număr cît mai mare de participanți la întrecerile organizate în municipiul nostru. Astfel, de titlurile de campioni municipali vom putea fi „frustrați" de oricare sportiv din țară, care va veni să participe la concursurile noastre. Regulamentul competițiilor l-am și trimis în cîteva orașe ale țării.

● Atleți și performanțe.

N-aș vrea să mă hazardez în pronosticuri... Dar ceea ce pot spune este că ar fi mai multe speranțe dacă atletismul ar avea o bază de masă mai puțin teoretică și mai mult practică. Poate niște asociații sportive școlare, pe grupe de școli, cu cîte un antrenor...

● Publicul la atletism.

Nu știu dacă va crește în acest an numărul acelora care vor privi desfășurarea probelor atletice de pe băncile stadionului. De cîtva timp încoace concursurile nu sînt de mare valoare, căci se cunosc dinainte... cîștigătorii. Cei care mai pot emite pretenții sînt în cele mai multe cazuri, eclipsați de favoritul singular. Dacă fiecare probă ar avea mai mulți „ași" atunci ar fi mai mult spectacol și, bineînțeles, mai mulți... spectatori. Așteptăm un reviriment din ambele părți.

● Pe cînd primele zile ale întrecerilor?

În afara concursului inaugural care a avut loc pe 27-28 martie primul concurs municipal se va desfășura în zilele de 9—10 aprilie cînd vor participa juniorii II și III, iar seniorii și juniorii I vor intra în competiție pe 16—17 aprilie. Sperăm ca atleții să producă primii revirimentul dorit.

A. TAUTU

LA CEA DE A DOUA EDIȚIE A NAȚIONALELOR INDIVIDUALE DE JUDO

FORȚA A BIRUIT TEHNICA

Așadar, s-a tras cortina și peste cea de-a doua ediție a campionatelor naționale individuale de judo rezervate seniorilor. Ceea ce trebuie consemnat dintr-un început — și asta cu deosebită satisfacție — este numărul impresionant de judoka (2 312) care au abordat această ediție a naționalelor (cu circa o mie mai mult față de competiția inaugurală), fapt ce exprimă elocvent larga audiență a acestui sport în masa tineretului.

Preocupîndu-se, în continuare, de propagarea judo-ului în mase, relevîndu-i atît caracterul utilitar — pentru imprimarea fermității și stăpînirii de sine — cît și pe cel spectacular, federația a programat, pentru pauzele dintre finale, o suită de demonstrații, acțiune generos răsplătită de către publicul spectator cu aplauze la scenă deschisă.

Printre demonstranți, doi virtuozi de la Trotușul Oraș Gh. Gheorghiu-Dej: I. Botez și Gh. Savin, care au executat cu abilitate o combinație de procedee de autoapărare și copiii secției bucureștene I.O.R. (antrenor Liviu Urmă). Ultimii și-au etalat măiestria în avanpremiera primului campionat republican rezervat lor în 1971.

Referindu-ne la finalele de la București, care au reunit, timp de trei zile, pe cei mai buni 76 judoka din țară, apreciem că nivelul lor valoric a înregistrat o cotă superioară celei de la Timișoara, exprimată printr-o stăpînire mai evidentă a procedeelor tehnice (deși numărul acestora a fost destul de redus), o sporită clarviziune tactică pe saltea și un plus de spectaculozitate.

De asemenea, trebuie subliniat echilibrul de forțe (mult mai evident), generat, desigur, de o pregătire mai atentă și, relativ, unitară, efectuată în cadrul tuturor secțiilor de judo din țară care au avut finaliști prezenți pe patrulaterele de concurs de la Floreasca.

În acest efort de a pregăti, pe cît posibil mai bine, concurenții, se înscriu secțiile I.E.F.S. (antrenor I. Hantău), Vagonul Arad (I. Botez), Rapid București (Gh. Donciu), Politehnica Timișoara (A. Bogdan), Trotușul Oraș Gh. Gheorghiu-Dej (E. Naghi) ș.a.

Privind partidele finale, observăm că s-au impus acei sportivi care au beneficiat de elementul forță, triumfătoare în majoritatea cazurilor. Edificatoare în acest sens este cucerirea, pentru a doua oară, a titlului de campion, de către Kaupert, Herman și Boșcu. Constatarea nu trebuie, însă, să liniștească, știut fiind faptul că atributele esențiale ale acestui sport: îndemînare, detentă, explozie țin de capitolul tehnică. Și, faptul că finaliștii care s-au prevalat de aceste atu-uri (prin excelență, cazul sportivilor de la Politehnica Timișoara) n-au reușit să contracareze FORȚA, demonstrează că TEHNICA nu a ajuns, totuși, la dimensiunile ce ar fi impus-o de drept. Explicația, după părerea noastră, nu constă în lipsa manualelor de specialitate — așa cum, surprinzător, susțin unii dintre specialiști — ci în lipsa contactului direct cu judo-ul consacrat pe plan internațional, calea sigură spre cunoașterea autentică și multilaterală a acestei complexe discipline sportive.

Chemat să contribuie la puritatea și calitatea judo-ului, arbitrajul și-a îndeplinit în procent considerabil rolul, cu o singură excepție, regretabilă, apărută spre sfîrșitul întrecerilor, la finala categoriei 70 kg, cînd arbitrul L. Grigoropol — pînă atunci unanim apreciat — i-a oferit titlul de campion rapidistului Gh. Vasile, cu toate că și adversarul său, S. Lucea (I.E.F.S.), justifica, îndreptățit, aceeași decizie (poate chiar conturată mai edificator). Pripeala, însă, l-a condus pe L. Grigoropol să nu ceară o regulamentară, și concludentă, prelungire. Și astfel am asistat la un epilog cu totul nedorit.

Nușa MUȘCELEANU
Costin CHIRIAC

După primul test internațional al popicarilor români

„PLINUL" SAU „IZOLATUL" DECIDE?

Popicarii vizați pentru campionatele mondiale de la Bolzano au fost selecționați, pe baza comportării în concursurile interne de verificare, în două reprezentative A și B și supuși, sîmbătă și duminică, primului examen internațional. Jucătoarele și jucătorii noștri, în bună formă și beneficiind de avantajul terenului, au învins — pe toată linia — la scoruri categorice naționalele feminine și masculine ale Ungariei. Individual, sportivii români au obținut rezultate de valoare mondială, pe care am dori să le reediteze și pe pistele din străinătate.

Dar, pînă la prima verificare pe arenele de peste hotare mai e timp, iar întrecerile de la sfîrșitul săptămînii trecute au scos la iveală o problemă controversată, legată de evoluția pe manșe. Unii dintre reprezentanții noștri cred că rezultatele remarcabile se fac numai dacă există mai multă siguranță la manșele de „izolate". Alții afirmă că procentajele ridicate se datorează jocului perfect la canal, prestat la manșele „pline". Veteranul echipei naționale, Ion Micoroiu, de pildă, susține că a fost cel mai bun om al reprezentativei A, deoarece a avut două manșe la „pline" de 185 și 170 p.d., totalizînd 991 p.d. În schimb, Dumitru C. Dumitru își reproșa evoluția la „izolate" care — doborînd din 25 bile doar 53 de popice — i-a dus la 896 p.d. Se bucura nespus a doua zi de procentajele înregistrate, considerînd că rezultatul notabil de 940 p.d. este urmarea firească a evoluției fără greșeală la „izolate".

Nu mai insistăm asupra exemplelor pro și contra, pentru că vrem să apelăm la graiul obiectiv al cifrelor, singurul în măsură să dea răspunsuri exacte problemei. Astfel, cercetînd, pe o perioadă mai îndelungată, rezultatele parțiale ale selecționabililor, înregistrate în campionatul divizionar, cifrele indică faptul că unii dintre autorii lor au mai multă tehnică la „izolate", dar joacă adesea la întîmplare în manșele „pline", unde se cer mișcări automate, întrucît bila trebuie lansată în același loc. Din cauza nesiguranței, o serie de jucători și jucătoare se „duc" la primul popic și, în consecință, sparg, dînd un randament scăzut.

De ce unii dintre membrii loturilor republicane au o comportare constantă și valoroasă? Pentru că impunîndu-și un canal la manșele „pline", exersînd la el în permanență. I. Micoroiu, P. Purje, C. Vînătoru, Elena Trandafir, Crista Szocs, Margareta Szemany ș.a. au ajuns la un anumit grad de perfecțiune și fiecare aruncare de-a lor e eficace cînd bila ajunge în lăcașul popicelor. Prin urmare, dacă joci bine la „pline", adică la canale perfecte cum se mai spune în limbajul popicarilor, e imposibil să nu acționezi cu siguranță și la „izolate". După părerea noastră, „plinul" cu care încep partidele decide asupra saltului valoric al rezultatelor.

În încheiere, vrem să consemnăm impresiile secretarului Federației de popice din Ungaria, Iosef Herman, care ne-a spus că întîlnirile dintre popicarii români și maghiari au fost frumoase, soldate cu rezultate excelente și că e foarte mulțumit de comportarea echipelor pe care le-a însoțit la București.

ELENA TRANDAFIR văzută de Al. Clenciu

Tr. IOANIȚESCU

O COMPETIȚIE REUȘITĂ „CUPA PRIMĂVERII" LA HANDBAL FEMININ

A intrat în tradiția handbalului nostru feminin ca, înaintea începerii campionatului, o parte din echipele divizionare să-și dea întîlnire la Buhuși la startul „Cupei primăverii." Anul acesta trofeul (aflat la a 4-a ediție) și l-au disputat șase formații: 4 din prima divizie (Confecția, Rapid, Rulmentul Brașov, I.E.F.S.) și două din cea secundă (Textila Buhuși și Politehnica Galați). Prilej de verificare a stadiului de pregătire a formațiilor competitoare, turneul de la Buhuși a constituit — dincolo de rezultatele înregistrate — un succes al handbalului în acest important centru textil unde are mulți admiratori (media de spectatori: peste 1000 în cele 4 zile de întreceri!)

Trofeul a revenit pe merit echipei Rapid (antrenor Pompiliu Simion) care, spre deosebire de evoluțiile din campionat, ne-a sugerat de multe ori — prin maniera de joc prestată (s-a simțit rolul „veteranei" Ana Stark) — imaginea Rapidului de altădată... Confecția București, pe care o anticipam cîștigătoare, după un meci bun, realizat în compania Textilei, a pierdut finala fără drept de apel cu Rapidul. Este drept că handbalistele de la Confecția au fost lipsite de aportul Nataliei Matache, dar acest lucru o scuză prea puțin. Deși au ocupat locul 3, jucătoarele de la I.E.F.S. (fără Doina Băicoianu) au lăsat o frumoasă impresie la Buhuși. Spre deosebire de alte ediții, formația locală Textila Buhuși (pe primul loc în categoria secundă) a ocupat doar locul 4. Ținînd însă seama de valoarea echipelor participante, în rîndul cărora au evoluat multe jucătoare internaționale, comportarea textilistelor o considerăm meritorie. Mai puțin pregătite la capitolul rezistență fizică au fost formațiile Rulmentul Brașov și Politehnica Galați. Ele au ocupat ultimele două locuri în competiție.

În ceea ce privește organizarea turneului o putem considera — fără exagerare — excelentă. Printre cei cărora se datorează exemplarele condiții de concurs oferite celor 6 echipe, la loc de frunte se află tov. Baciu, mare animator al handbalului feminin.

Cu prilejul acestui turneu am reținut forma bună arătată de jucătoarele Buzaș (a apărat foarte bine, primind cupa pentru cel mai bun portar), Țopîrlan — golgeterul turneului (Rapid), Costandache, Nedelcu (Confecția), Tomanischka, Bunea (I.E.F.S.), Munteanu, Asevoaie (Textila), Naco, Oancea (Rulmentul), Marcela Oțelea (Politehnica Galați).

Gh. RANGU

ȘTEFAN CHIȚU (STEAUA) — CAMPION AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI LA MOTOCROS

Traseul din Pantelimon a găzduit duminică dimineață, în organizarea comisiei locale de specialitate, campionatul de motocros al municipiului București, pe anul 1970. La startul clasei pînă la 500 cmc, rezervată seniorilor, s-au prezentat 24 de concurenți. De data aceasta, parcursul a fost presărat de-a lungul celor 1 500 m cu 8 porți.

Lupta pentru victorie — în prima manșă — s-a dat între Șt. Chițu și P. Paxino (ambii de la Steaua), care au și terminat cursa în această ordine. În manșa a doua, Șt. Chițu și Aurel Ionescu se distanțează din start, conducînd pe rînd. În cele din urmă cîștigă duelul primul alergător.

Menționăm că membrii lotului național prezenți la concurs au făcut un util antrenament în vederea viitoarelor confruntări internaționale.

Clasament general: 1. Ștefan Chițu (Steaua) 8 p, 2. P. Paxino (Steaua) 6 p, 3. Cristian Dovids (Metalul) 4 p.

Din cauza unor abandonuri și penalizări, cursa tineretului a fost terminată doar de doi motocrosiști: 1. Radu Vasilescu (Steaua) 8 p, 2. Doru Alexandroaia (Metalul București) 6 p.

FLORIN SANDU
AUREL PĂPĂDIE
corespondenți

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

1. Gr. Roșie	14	13	1	0	251— 63	41
2. Steaua	14	11	1	2	194— 79	37
3. Dinamo	14	9	2	3	196— 74	34
4. Univ.	14	10	0	4	100— 68	34
5. Știința	14	8	2	4	111— 85	32
6. Politehnica	14	7	1	6	102— 69	29
7. Farul	14	6	2	6	114— 97	28
8. Agronomia	14	5	1	8	72—165	25
9. Rulmentul	14	4	1	9	62—109	23
10. C.S.M.	14	2	3	9	55—171	21
11. Vulcan	14	2	1	11	74—150	19
12. Progresul	14	0	0	14	53—265	14

FAMILIA GIMNASTICII

(Urmare din pag. 1)

rea lor sportivă. Desemnarea orașului moldovean ca sediu al primului Liceu de gimnastică din țară a fost o simplă formalitate, cel puțin din două motive: 1. aici se află o sală modernă de gimnastică ce polarizează interesul și atenția întregului oraș; 2. oficialitățile municipiului s-au oferit de la bun început să asigure condiții optime de lucru noii unități sportive și de învățămînt.

Au fost selecționate aproape 60 de tinere gimnaste dintre cele mai bune din întreaga țară (de la maestre, componente ale echipei naționale, pînă la cea mai inferioară categorie de clasificare), s-a obținut avizul favorabil al familiilor pentru transferarea copiilor în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej; au fost desemnate cadrele didactice (pricepuți și entuziaști profesori și antrenori din cele mai puternice centre sportive ale țării); hotărîți să-și pună toate cunoștințele și elanul creator în folosul nobilei idei.

ÎNCEPUT DE DRUM

La 15 septembrie 1969, primul nostru liceu de gimnastică a luat simbolicul start. Profesori de diferite specialități dintre cei mai buni din municipiu, afectați special liceului cu o remarcabilă promptitudine de către Consiliul popular, le-au primit cu multă căldură pe cele 180 de eleve dornice să învețe și să-și desăvîrșească măiestria în gimnastică. Prin ordin special al ministrului învățămîntului, clasele au fost constituite dintr-un număr redus de eleve (între 20 și 11), ceea ce asigură o predare și aprofundare temeinică a cunoștințelor preconizate de programa analitică, iar consultațiile în afara orelor de clasă sau munca individuală cu unele dintre eleve au devenit metode obișnuite de lucru pentru cei 11 profesori care au catedre de bază la Liceul de gimnastică. În vizita noastră recentă în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej ni s-a vorbit cu satisfacție de rezultatele obținute pînă acum, pe planul învățăturii, de către elevele Liceului de gimnastică. Clasele mari nu au înregistrat nici o corigență în primul trimestru, toate gimnastele de performanță au avut o bună situație școlară la finele primului trimestru, iar procentul de promovabilitate al liceului a fost de 86 la sută, cel mai ridicat pe întreg municipiul. Despre elevele Maria Variu (clasa a XI-a), Marcela Păunescu și Ștefania Bacoș (cl. a IX-a); Felicia Dornea și Erica Niari (cl. a VII-a), Anca Grigoraș (cl. a VI-a), directorul liceului, prof. George Simionescu, ne-a vorbit ca despre cele mai bune la învățătură din clasele lor.

S-au depus eforturi pentru asigurarea unor bune condiții de viață. Într-un modern și impunător bloc, fetele locuiesc în camere confortabile, au la dispoziție o sală de lectură, o bibliotecă, un televizor, un aparat de radio, servesc masa la restaurantul principal al orașului, într-un salon pus special la dispoziția lor.

DAR GIMNASTICA?

Becurile de neon ale sălii — unde gimnastele își desfășoară activitatea sportivă cotidiană — se aprind la primele ceasuri ale zilei și se sting seara tîrziu. După un program riguros alcătuit și ferm îndeplinit, sportivele și antrenorii lor desfășoară în fiecare zi o activitate intensă. Pe criterii valorice, elevele au fost împărțite în grupe (lotul A — 20 de gimnaste, lotul B — 25, lotul C, de perspectivă, 16, lotul D, pentru competițiile de masă — 30, lotul E, gimnaste din clasele 1—4, 80). Renunțînd la condițiile de viață pe care ți le oferă Capitala, Clujul sau Timișoara, entuziaști și pasionați de gimnastică, mai mulți profesori și antrenori s-au mutat în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, punîndu-și priceperea și tactul pedagogic în slujba unei cauze căreia îi întrezăresc mari șanse de reușită. Am dori să menționăm numele tuturor acestor inimoși antrenori ce lucrează aici pentru că o merită cu prisosință: antrenoarea federală Maria Simionescu, prof. George Simionescu, directorul Liceului de gimnastică, soții Marina și Mircea Bibire (veniți din Bacău), Tatiana Isar (Lugoj), Maria Raicu (Timișoara), Florica Dobre (Craiova), Petre Miclăuș și Valeriu Munteanu (București), Gheorghe Gorgoi (Cluj), Norbert Kuhn (Timișoara). Alături de aceștia, la sala de gimnastică își desfășoară activitatea profesoara Marta Karoly (cu normă întreagă), precum și, cu plata cu ora, alți profesori sau antrenori din oraș. Acționînd ca o adevărată familie, familia gimnasticii noastre, antrenorii și sportivele zăbovesc multe ore pe zi în fața aparatelor, repetă de zeci și sute de ori o mișcare, o combinație de efect, o „legare" nouă, un element de mare dificultate, caută cu asiduitate cele mai bune soluții pentru viitoare exerciții de efect. Sub impulsul concurenței, noțiune deseori absentă la cluburile de unde provin, gimnastele luptă acum din greu să-și întreacă pe cele mai bune colege de antrenament și constată, cu firească satisfacție, că își depășesc continuu propriul lor nivel.

Antrenorii Gheorghe Gorgoi și Petre Miclăuș asistă pe una dintre gimnaste la paralele inegale.

Foto: Traian GEORGESCU

Colectivul de profesori și antrenori înțelege în mod profund misiunea în care a pornit, realizează integral amploarea răspunderii sale și manifestă mult optimism în privința reușitei acțiunii. Dorința fiecăruia dintre componenții săi este să lucreze, cu întreaga capacitate, cu toată pasiunea, să fie înțeles în intențiile sale și să i se dea creditul necesar pentru atingerea obiectivului propus. Există temeri că, la forurile competente, ar putea cîștiga teren ideea că liceul trebuie să dea rezultate chiar în acest an (citește gimnaste pentru echipa națională). O asemenea optică este eronată după opinia noastră și ea ar impune modificarea actualului plan de pregătire sportivă, ar duce la intensificarea exagerată a efortului (bineînțeles, cu posibile accidente) și ar pune sub semnul întrebării însăși realizarea scopului final. Este adevărat, cîteva dintre gimnastele liceului sînt dintre cele mai bune din țară, dar ele au venit în școală cu un nivel ridicat. Adevăratele rezultate ale muncii colectivului de antrenori și gimnaste din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej le vom putea cunoaște abia peste cîțiva ani și este nu numai bine dar și necesar să se manifeste răbdare și să se privească cu încredere munca oamenilor de aici.

Lipsa unui precedent în astfel de acțiune sau încetineala cu care se răspunde unor solicitări fac ca încă și astăzi, la multe luni de la creare, Liceul de gimnastică să aibă unele probleme total sau parțial nerezolvate. Timp îndelungat gimnastele n-au avut asigurată o competentă îndrumare și asistență medicală (în prezent lucrează aici cu rezultate remarcabile și unanim apreciate de antrenori și gimnaste dr. Edith Petruț); grupele de antrenori au fost pînă acum modificate de două ori, dar nici acum nu există certitudinea că soluția găsită e și cea mai bună; acompaniamentul muzical este în prezent asigurat de un pianist, unul singur pentru un număr atît de mare de sportive; în absența unui laborant cinefoto, filmarea exercițiilor și discutarea execuțiilor se face deocamdată cu destule dificultăți; nu a fost încă soluționată favorabil cererea de obținere a unor bare de paralele asemănătoare celor pe care se concurează în străinătate.

Dorința de reușită este însă atît de mare, dăruirea oamenilor atît de evidentă, încît e mai presus de orice îndoială că inimosul colectiv al Liceului de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej va trece și de aceste, de înțeles pentru un început, greutăți și că vom putea adăuga, cît de curînd, noi realizări celor deja consemnate în rîndurile de față, care fac cinste gimnastelor și antrenorilor școlii.

ÎNAINTEA ÎNCHEIERII SEZONULUI HOCHEISTIC

(Urmare din pag. 1)

te: Steaua, Dinamo, Avîntul M. Ciuc, Agronomia Cluj, Tîrnava Odorheiul Secuiesc și I.P.G.G. din București.

Așadar, începînd de sîmbătă, maraton hocheistic la „23 August"...

STEAUA, CAMPIOANĂ DE JUNIORI A CAPITALEI

Campionatul municipal al juniorilor s-a încheiat cu victoria echipei Steaua, antrenată de Ion Ganga. Beneficiind de o apărare sigură, în care au excelat Moraru, Mihăilescu, Mircioiu, Steaua a reușit în turul doi al competiției să întreacă cu 5—3 pe principala adversară, Școala sportivă nr. 2, depunîndu-și candidatura la titlul de campioană a țării.

A doua clasată, Șc. sp. nr. 2 (antrenor Virgil Crihan) numără cîțiva jucători cu reale perspective ca Țone, Păduraru, Malihin. Cluburile Dinamo, Constructorul și Olimpia s-au prezentat cu echipe alcătuite mai mult din juniori mici, fapt care explică, în bună măsură, scorurile severe cu care au fost întrecute de fruntașe. Oricum aceste echipe au făcut o bună verificare înaintea „Cupei speranțelor", programată peste cîteva zile în Capitală.

Iată rezultatele din turul al doilea al campionatului bucureștean: Șc. sp. 2 — Dinamo 9—2, Steaua — Constructorul 10—0, Șc. sp. 2 — Olimpia 21—0, Dinamo — Constructorul 4—2, Steaua — Olimpia 22—0, Dinamo — Olimpia 9—4, Steaua — Dinamo 5—0, Șc. sp. 2 — Constructorul 15—0, Constructorul — Olimpia 8—1, Steaua — Șc. sp. 2 5—3. Clasamentul: 1. Steaua 15 p, 2. Șc. sp. 2 13 p, 3. Dinamo 8 p, 4. Constructorul 4 p, 5. Olimpia 0 p. (ȘT. IONESCU).

AVÎNTUL GHEORGHIENI A CÎȘTIGAT DIVIZIA B

Pe patinoarul artificial din Poiana Brașov a luat sfîrșit zilele trecute, manșa a doua (tur-retur) a diviziei B la hochei. Competiția a fost cîștigată de echipa din Gheorghieni, Avîntul. Iată rezultatele: Avîntul cu Metalul Rădăuți 11—3 și 10—6, cu Dinamo Brașov 9—3 și 13—9, cu Cooperatorul Tg. Secuiesc 8—1 și 5—0, cu Comerțul Tg. Mureș 5—0 și 0—5; Metalul cu Dinamo 6—4 și 8—6, cu Cooperatorul 4—0 și 5—0, cu Comerțul 5—0, și 5—0, Dinamo cu Cooperatorul 5—2 și 5—0, cu Comerțul 5—0 și 5—0, Cooperatorul cu Comerțul 5—0 și 5—0. Clasamentul: 1. Avîntul Gheorghieni 30 p, 2. Metalul Rădăuți 16 p, 3. Dinamo Brașov 14 p, 4. Cooperatorul Tg. Secuiesc 13 p, 5. Comerțul Tg. Mureș 0 p.

Dintre aceste cinci formații, Comerțul Tg. Mureș a absentat pur și simplu de la competiție, din lipsă de fonduri (!?) ceea ce i-a atras pierderea prin neprezentare, cu 5—0, a tuturor întîlnirilor [illegible]. Cooperatorul a venit la Poiana cu 9 (nouă) jucători. Prin accidentarea sau îmbolnăvirea unora dintre hocheiști echipa a rămas doar cu CINCI jucători și, ca atare, nu s-a mai putut prezenta la jocurile returului manșei a II-a, pe care le-a pierdut, de asemenea, cu 5—0.

Pentru a vă putea face o imagine asupra seriozității cu care a fost abordată această competiție trebuie arătat că meciul dintre Avîntul și Cooperatorul s-a încheiat printr-un dublu forfait, întrucît hocheiștii din Gheorghieni n-au mai venit la patinoar ca să îndeplinească formalitatea prezentării pe gheață, așa cum cere regulamentul.

Se pune deci, în mod foarte serios, problema dacă această divizie B, în forma actuală și tratată așa cum este tratată de unele dintre formațiile participante, mai trebuie organizată și anul sau anii viitori, pînă ce nu vor exista create niște premise care să-i asigure succesul! Așteptăm cuvîntul federației de specialitate.